

Dál to táhnu už pár pátků

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Dál se brodím v černý hlíně, znám jak bolí volnej pád.
Sám když někdy tykám špíně, jsem na světě a moc rád.

K ránu se mi někdy zdává, co má rub, má možná i líc.
S nouzí klidně člověk spává, málo mnohdy bývá víc.

Dál to táhnu, už pár pátků, v bídě nestydím se žít.
Dám si občas láhev k svátku, rád znám důvod na co pít.

K ránu usnu, večer vstávám, tmou tou já nechám se vést.
Stále stejný písňě hrávám, písňě dalek a mých cest.